

Daniel Arasa

La Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE) celebrava fa pocs dies el seu 25è aniversari en un acte a Tortosa, i en farà d'altres properament en diverses poblacions del territori. La plataforma ha estat un protagonista destacat de la zona durant aquestes dues dècades i mitja, especialment en el període en què es planificaven transvasaments d'aigües del riu cap a altres regions de la península. Ningú com la PDE va aconseguir tan alts nivells de mobilització ciutadana, presència pública i als mitjans de comunicació, i, també, aportar una important contribució a vertebrar el territori amb un sentit d'unitat i de destí comú.

Eslògans com "El riu és vida" o "Salvem el delta" s'han incorporat a la vivència dels ciutadans i al seu subconscient, tot i que l'argument central era "No als transvasaments". El punt de confluència era el "No!".

Recordo quan fa més de dues dècades es feien les mobilitzacions contra el transvasament, a Barcelona alguns destacats polítics en van dir en més

d'una ocasió: "I vosaltres, de l'aigua del riu que en feu?". Venien a recriminar que es feien moltes protestes i mobilitzacions, però no se'n treia el profit possible pel desenvolupament de la zona.

Es pot ben bé discrepar, però no està de més plantejar-se si no hi pot haver raons en les seves posicions. Deixant de banda ja els quasi ancestrals canals de la dreta i l'esquerra, i inversions en grans obres —tot i que recentment ha començat a funcionar el canal Xerta-riu Sénia— podem preguntar-nos si del riu aquí i ara en traiem el rendiment que cal en els camps turístic i esportiu.

Han passat ja molts anys, però va fracassar el dragat de la llera en l'intent lloable d'incrementar la navegabilitat. Llevat del tram més proper a la desembocadura, les possibilitats de fer-lo navegable es redueixen a molt petites embarcacions. Tot i així, la pregunta persisteix. Se'n treu el rendiment possible?

Aigües amunt de l'Assut de Xerta i a la zona de Ribera d'Ebre se'n fa un cert ús. Pesca esportiva, passos en barca tradicional destacant la de Miravet i algunes rutes en caiac. També observació d'aus.

Al Delta és molt més l'aprofitament. Des de l'observació d'aus i natura fins a navegació pel riu, sovint amb dinar inclòs. Sumar el port fluvial de Riumar. Per suposat, també

les platges o l'exhibició de tasques agrícoles com la sega o la plantació de l'arròs. Les platges reben molts milers de banyistes i visitants.

A Amposta s'ha posat en marxa l'estiu passat "La Perla", una nau amb navegació elèctrica, un avenç notable i positiu. També millora la relació de la ciutat amb el riu.

A Tortosa des de fa anys de forma intermitent navega El Sirgador, un llaüt turístic. Algunes competició esportiva entre Tortosa i Amposta, o entre Xerta i Tortosa, completa el panorama, del qual no es pot oblidar el Club de Rem Tortosa i el Club Nàutic Amposta.

Enumerar-ho pot semblar que són moltes coses, però, excepte al Delta i una mica a Ribera d'Ebre, la influència de l'activitat del riu sobre la vida social i econòmica de la zona és gairebé irrelevant. En la vida quotidiana es viu d'esquena al riu.

Centrant-ho en Tortosa. L'actual govern municipal presentava en el seu programa electoral com iniciativa estrella fer una zona lúdica al costat del riu, al carrer Lleida. És una bona idea per a obrir la ciutat al riu i promoure una àrea on es concentre lleure. Han passat més de dos anys de govern i, de moment, no ha presentat ni el projecte. Potser en la pràctica és més difícil d'implementar al lloc previst, si no es volen perdre places d'aparcament —sempre ben

precari a Tortosa— ni crear problemes de circulació.

Un detall d'aquest viure d'esquena al riu de totes les administracions locals de Tortosa és veure la inacció anys i anys davant d'aquella antiestè-

tica península de sorra i pedres que hi ha enfront del monument a la batalla de l'Ebre i el Palau Episcopal. És inevitable que hi sigui, però, ha pensat algú en què, com a mínim, tingüés herba i fes un mantell verd?

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

